

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

§. IV. Quid Christus meruerit hominibus lapsis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

Quæst. IV. De Merito Voluntatis Christi. §. III. IV. 41

quantumvis sit illis dignior. Faret præterea S. Cyriacus in illud Iohannæ 54. *Lætare sterilis quæ non paris, dicens de Christo servatore: Quem si quis quasi agricultor omnis creature ratione prædicat, à verò neutiquam aberrabit. Per ipsum enim omnis fructificatio spiritualis, tum in sanctis Angelis, tum in nobis ipsis insita est.* Faret etiam B. Laurentius Iustinianus Serm. de Assump. B. Marie dicens de eâ super omnes Angelos exaltatâ, quod horum nemo invidebat illi frumentis quippe ventris Mater totam civitatem illam fundaverat sanctitatem.

56. Dices Matth. 18. & Luca 15. Christus comparatur Pastori, qui relictis ovibus 99. in deserto, hoc est (ut plerique veteres Patres explicant) novem Choris Angelorum in cælis, quasiiv ovem centesimam, quæ perierat, scilicet genus humanum. Deinde ad Hebr. 2. dicitur: *Qui sanctificat, & qui sanctificantur, ex uno omnibus, id est, sunt omnes ejusdem naturæ, seu ex una natura, ut explicat Sasbouth.* Denique juxta Patres, signanter Augustinum Enchirid. c. 61. pro nobis, non pro Angelis mortuus est Christus. Nullis autem meruit, nisi pro quibus mortuus est: nam etiæ meruerit etiam per actus præcedentes, debebat tamen omne meritum in morte & passione consummari, non tantum terminatiè, sed quasi causaliter; quia inde ex Patris pacto trahebat suum complementum, sic ut alioquin saluti nostræ non fuisset proficuum.

57. Ad I. Resp. cum Iansenio & Maldonato parabolam sic posse explicari, ut per 99. oves intelligentur homines, sicut per centesimam homo peccator; quem non solum generaliter, sed etiam particulariter bonus Pastor quasiivit, sic ut non tantum de salute humani generis, sed etiam singulorum peccatorum fuerit sollicitus. Deinde per 99. oves cum variis Patribus intelligendo Angelos, adhuc bene quadrat parabola, quia non propter Angelos venit in carne passibili, sed propter peccatum generis humani; quamvis cum sit Pastor etiam Angelorum, eos quoque pascat gratia & gloria.

58. Ad II. Resp. (omissa explicatione minus literali sub ly Ex 40 intelligendum Deo) Apostolum & similes Scripturas agere de sanctificatione reconciliativa, quia Christus non Angelos sed homines redemit. Significat enim eum qui sanctificat & illos, qui sic sanctificantur debere esse ejusdem naturæ iudicis misericordie obnoxii, ex voluntate nimis Patris æterni, qui congruè voluit filium, veluti milerorum redemptorem per miseras & calamitas crucisque sacrificium pro peccatis offendendum constituere ceterorum redemptorem; ut patet ex contextu, & interpretatur Sasbouth ibidem.

Ad III. Resp. Christum quidam non meruisse gratiam reconciliativam, nisi pro Herinck Sum. Theol. Pars IV.

quibus est mortuus, & hanc dependisse sensu à consummativè à morte Christi, ut in ob- morte & jectione dicitur: gratia tamen simpliciter passione de- sanctificativa, & à peccato independens, pendens. quæ Angelis competit, non dependebat à morte Christi aut passibilitate carnis; uti nec ipsa Incarnatio quoad substantiam.

s. IV.

Quid Christus meruerit hominibus lapsis?

Dico VI. Christus meruit hominibus lapsis gratiam & gloriam, remissio- nem peccatorum & omnia alia dona gra- tiae, quæ post lapsum primi hominis con- feruntur tam reprobis quam electis: immo etiam omnem dispositionem ad justitiam, omniaque auxilia & media ad illam. Est communis Theologorum: immo ex diversis Scripturis & Conciliis de fide; exceptâ fortè ultimâ parte, ob auctoritatem quo- rumdam (ut refertur) eam negantium.

Probatur in primis generaliter ex Apo- stolo ad Ephes. 1. Benedixit nos in omni benedi- cione spirituali in cælestibus in Christo; sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem. Et hinc quidquid salutare petit Ecclesia, petit per Dominum nostrum Jesum Christum; ut ex Collectis & Orationibus Ecclesie est aper- tum.

De remissione peccatorum & conse- quenter pœnarum (quarum remissio per- Deinde spe- cialiter de- tinet & perfectam remissionem peccato- rem) patet ex Matth 26. Qui pro vobis effunde- Peccatorum, tur in remissionem peccatorum. Apoc. 1. Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Et alibi.

Hinc idem patet de gratia sanctificante, De gratia seu habituali; sine qua peccatorum non fit sanctificante, remissio. Et ex Trid. sess. 6. cap. 7. docente Christum esse causam meritoriam nostræ justificationis; justificatio autem partim est peccatorum remissio, partim gratiae infusio juxta Tridentinum sup. c. 16.

Ex quo idem patet de gloria, ad quam De gloria, per gratiam acceptamur. Unde est vulga- tum & certum apud omnes Christum ja- nuas cæli aperiisse. Consonat etiam Apostolus ad Rom. 5. v. 17. & 21. & 2. ad Ti- moth. 1. & Tridentinum sup. c. 16.

De auxiliis præventiibus, quibus De auxiliis justi ab bona opera excitantur, adjuvan- que confe- runtur & proteguntur, colligitur ex Tri- dentino sup. ubi idem patet de operibus operibus meritoriorum.

De satisfactione, quod sit per Jesum Christum, & ex illo docet Tridentinum De satisfa- cione. sess. 14. cap. 8.

De vocatione atque adeò aliis disposi- tionibus & auxiliis ad justitiam patet ex Denique de 2. ad Timoth. 1. Vocavit nos vocatione suâ san- prima gratia & secundum gratiam que data est nobis in Chri- vocavit.